

„Na tvé slovo, Pane...“

Hošťálková 8. 9. 2019

Písně: 168, 451, 383, 631, 453

Čtení z Písma: ev. Lukáše 5, 1 - 11; Žalm 119, 33 - 48

Text kázání: ev. Lukáše 5, 4 - 6

Milí bratři a sestry,

máme před sebou obrázek všedního dne. Rybáři přijeli ke břehu a vypírají sítě. Ostatní lidé se tlačí, aby slyšeli člověka, který přišel odkudsi z Nazareta. Někoho to zajímá, jiní mají svou práci - stejné je to i dnes. Když se Boží slovo zvěstuje, někteří lidé se zájmem naslouchají, ale jiným je to jedno - dobře to známe. Přitom se nedá říct, že ti, kteří se kolem Ježíše tlačí, jsou samozřejmě ti lepší a moudřejší. Je možné, že někomu to neříká vůbec nic. Možná jen nerozumí. Možná mu někdo církev zprotivil. Možná si myslí, že pro něho to není. Když někdo o víru nestojí, často za to sám nemůže. Někdo měl to štěstí, že ho k tomu vedli od dětství. Ale jiný o to doma ani nezavádil.

Ježíš si ale dovede otevřít srdce každého člověka. Nevidí jen ty, kteří se na něj zvědavě tlačí. Všimne si i těch, kteří stojí stranou. Dovede si získat všechny. Přichází ale jinak, než jsme čekali. Většinou jsme slyšeli především o Bohu, kterého musíme poslouchat. O Bohu, který všechno ví, všechno může, všemu vládne a všemu poručí. Takového Boha se člověk může bát, nebo se na něj snaží zapomenout.

Ale On nás nikoho nechce k víře donutit. Touží po tom, abychom se stali jeho přáteli a spolupracovníky na jeho díle. Přichází zcela jinak, než jsme si to představovali. Přichází jako ten, který se k člověku sklání a prosí. Je to možné? - Bůh, který o něco prosí? V Ježíši Kristu se to stalo. Volá: *„Petře, prosím tě, pomoz mi. Potřebuji tvou loďku.“* A stejně tak volá i dnes: *„Petře, Evo, Honzo, Davide, prosím vás, pomozte mi. Neobejdu se bez vás. Abych mohl pomoci tomuto světu, potřebuji vaše ruce, vaše odhodlání, váš čas. Bez vás mě lidé neuvidí a neuslyší.“*

Něco takového jsme nečekali. Kdyby Bůh přišel jako Pán, možná bychom se před ním sklonili, ale do svého života bychom jej stejně nepustili. Každý z nás si chce poroučet sám a zařídit si život po svém. Proto nechce tolik lidí o Pánu Bohu slyšet a snaží se mu vyhnout. Ale když Bůh přichází s prázdnýma rukama a prosí nás o pomoc, je to něco jiného. Mohli bychom jej odmítnout. Ale proč bychom to dělali? Ať si půjčí naši loďku. Alespoň tu dnes nebudeme zbytečně. Když už jsme celou noc nic neulovili, alespoň z té naší loďky někdo potěší druhé lidi. A tak se to stalo. Petr pozval do svého života samého Boha aniž cokoli tušil. Chtěl vyjít vstříc, pomoci bezbrannému člověku a přijal Boha, který celý jeho život od základů proměnil.

Podobně tomu může být i s námi, bratři a sestry. Nečekejme Boha, který na nás zaburácí z nebe. Nečekejme Boha, který nám něco poručí, přikáže nebo nařídí. Pán Bůh k nám přichází jako zcela obyčejný, potřebný člověk. Neodmítejme jej.

A zatímco Ježíš kázal, Petr se věnoval svým sítím. Kdo ví, jestli a jak přitom pozorně naslouchal. Určitě to ale nebyl on, kdo by Ježíše o něco žádal. Ale když Ježíš skončil, místo aby Petrovi jenom poděkoval a šel dál, řekl mu: **„Zajed’ na**

hlubinu a spust' sítě.“ Zdálo by se, že Ježíše nezajímá nic jiného než Boží království. Ale ve skutečnosti přesně ví, co Petra trápí. Celou noc lovili ryby, ale marně. Pán Ježíš nevede jen zbožné řeči. Ví o našich všedních starostech. Zajímá ho naše práce, naše problémy doma, ve škole, v zaměstnání. Ví o všem, co nemůžeme stihnout a zvládnout, co nás přesahuje. Není mu cizí nic lidského. Přišel, aby nás z těchto starostí vysvobodil. Má to ale jeden háček.

Skutečně dá to mnoho práce - vyčistit a složit rybářské sítě, aby byly opět připraveny k lovu druhého dne. A nyní, když to mají rybáři konečně hotové, někdo jim řekne, aby je znovu vytáhli a namočili do vody. Kdo by poslechl?! A ještě k tomu jet na hlubinu. Hejna ryb se přece vždycky drží spíš na mělčině. To ví každé rybářské dítě.

To, co nám Ježíš radí, často odporuje našim zkušenostem. Na první pohled to často nedává smysl. To, co čteme v Bibli a slyšíme z kazatelny se mnohým zdá zbytečné. Věřit, modlit se, doufat, odpouštět, nevzdávat se, čekat na Boží pomoc. To už jsme přece zkoušeli tolikrát a nic se nezměnilo. A přece stojí za to, zkusit to znovu! **„Na tvé slovo, Pane, (ještě jednou) spustím sítě.“** Tak začíná víra. Když se člověku do něčeho nechce, a přece to udělá. Právě v tom je Ježíšova moc. V tom, že nás dokáže probudit z naší únavy a lhostejnosti. Uvěřit Ježíši Kristu znamená, že se přes všechno zklamání a vyčerpání zvedneme a uděláme, co bychom sami od sebe už dávno vzdali. A pak se dějí opravdové zázraky. Síť byla plná ryb.

Každému z nás se již něco podobného stalo. Je ale pravda, že na to velmi brzy zapomínáme. Kolikrát nás už Boží slovo vyburcovalo a změnilo naše plány a záměry? Kolika divů jsme už byli v životě svědky. Kdyby byl člověk ponechán jen sám sobě, byl by náš život smutný a fádní. Ježíš nás však dokáže vždy znovu nadchnout. A kdo mu skutečně věří, ten - jako Petr - ještě jednou odrazí od břehu. A ono to stojí za to, být někdy před lidmi a pro lidi blázen - jako Petr.

Ale tím úspěšným rybolovem to celé ještě nekončí, naopak, všechno teprve začíná. Zázraky se dějí, ale to nejdůležitější je v něčem jiném a někde jinde. O ty ryby nakonec vlastně ani nešlo. Na břehu jich zůstala celá hromada a lidé si je nejspíš postupně rozebrali. Petr však myslí na něco docela jiného. Uvědomí si, že člověk, kterému půjčil loďku, přišel od Boha. Ten, který v jeho loďce seděl, o něm ví úplně všechno a zná celou jeho minulost. Petra to vylekalo a s úzkostí v hlase říká: **„Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem hříšný člověk. Bojím se tě. Neuměl bych s tebou žít.“**

Setkat se s Bohem není skutečně nic jednoduchého a laciného. V takové chvíli se člověk zachvěje až do morku kosti. Kdo se Pána Boha nikdy nebál, kdo se nevyděsil, když si uvědomil svou ubohost a hříšnost, toho tato chvíle ještě čeká - pokud mu o Boha opravdu jde. Víra, to nejsou jen ruce zdvižené k nebi a samá chvála a radost. Víra, to jsou také chvíle nejistoty a úzkosti. Když Pán Bůh vyslyší naše modlitby, má z toho člověk nejprve radost; ale pak jej jakoby sevře úzkost. **„Co si teď počnu? Jaké další plány se mnou Bůh má. Copak mu právě já mohu sloužit? Vždyť na to nejsem vůbec připraven. Radši mě, Pane, nechej na pokoji. Já se změnit nechci. Budu raději dál lovit ryby.“**

Ale Ježíš nás opravdu potřebuje. Chápe náš zmatek a úzkost a proto každému z nás říká: **„Neboj se. Já tě dobře znám. Víím, že se ti nechce a že ze mne máš strach. Víím, že by ses nejraději skryl v davu. Ale já potřebuji rybáře. Rybáře lidí. Hledám pomocníky, kteří spustí sítě, aby zachraňovali každého, kdo se topí. Ty to dokážeš, protože jsi to sám prožil na vlastní kůži.“** A pak už se musí každý z nás roz-

hodnout. Ježíšova nabídka se dá odmítnout. Ale poznat Ježíše a nejít za ním, to je největší chyba, kterou vůbec může člověk ve svém životě udělat.

Nakonec čteme, že tam ti tři „**všechno nechali a šli za ním**“. To, že by opustili své rodiny a svou práci, zde řečeno není. Jít za Ježíšem neznamená utéct od odpovědnosti. Člověk se ale musí naučit dávat Ježíši Kristu přednost před vším ostatním - před rodinou, před prací, před svým pohodlím. Kdo to neumí, ten Ježíše Krista dříve nebo později opustí a ztratí. Křesťan není fanatik. Nemusí kvůli víře všechno opustit a zavrhnout. Ale když poznáme, že nás Ježíš, náš Pán, potřebuje, pak musíme být připraveni se zvednout a jít. Teď hned. Když Pán Bůh otevře dveře, je třeba do nich vstoupit. Vždyť ty dveře se mohou velmi rychle zavřít a nikdo neví, jestli se ještě někdy otevřou.

Ježíš je skutečně zvláštní. S nikým jemu podobným se v životě nemůžeme potkat. Působivých a poutavých reklam zde bylo a bude mnoho. Leckdo by nás rád využil ve svůj prospěch. Ale pouze Jeden se kvůli nám vzdal všech výhod a přišel za námi z opravdové lásky. Mohl nás změnit svou mocí. Mohl nás získat na pár laciných triků. Ale On přišel jako obyčejný, bezmocný člověk. Potřebuje naši pomoc. Nabídl nám svou věrnost a životní cíl. A když si člověk představí, že by toto všechno mohl ztratit pro svou lhostejnost nebo honbu za vlastními cíli, pak si již nedovede představit, jak jinak by žil a jak by vůbec žít mohl.

Amen.